

כיוור נחושת

(1) ספר שמות פרק ל

עשית פיור נחשת וכנו נחשת לרקצה ונתת אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים:

(יט) ורקצו אהל וכונו ממנו את ידיהם ואת רגליהם:

(כ) כבאם אל אהל מועד ורקצו מים ולא ימתו או כגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה לידוך:

(כא) ורקצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והקתה להם חק עולם לו ויזרעו לדתם:

(8) העמק דבר על שמות פרק ל פסוק יח

ועשית כיוור נחשת. ולא נכתב כלי זה לעיל בפ' תרומה משום שכל הכלים נעשו לקדושת עבודה. וכלי זה אף על גב שגם היא מקדשת את המים מכל מקום בא גם שלא לקדושת עבודה ורק להכשיר את האדם לידי עבודה או ליכנס להיכל אפילו בלי עבודה כמו שיבואר בסמוך:

(7) שו"ע יורה דעה סימן קכב

(ו) אסור (לאיש) ללקט אפילו שער אחד לבן מתוך השחורות משום לא ילבש גבר וכן אסור לאיש לצבוע (שערות לבנות שיהיו) (ב"י) שחורות אפילו שעה אחת וכן אסור לאיש להסתכל במראה: (וע"ל סימן קנ"ו

(13) מדרש תנחומא פקודי פרק ב

רשב"י זאת אומרת שההיכל שלמטה מכוון כנגד היכל של מעלה שנאמר (שמות טו) מכוון לשבתך פעלת ה' מקדש ה' כוננו ידיך א"ר יעקב בר' אסי למה הוא אומר ה' אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך בשביל ששקול כנגד בריאת עולם כיצד בראשון כתיב בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ וכתוב (תהלים קד) נוטה שמים כיריעה ובמשכן מה כתיב ועשית יריעות עזים (שמות כו) בשני יהי רקיע ואומר בהן הבדלה שנאמר ויהי מבדיל בין מים למים ובמשכן כתיב והבדילה הפרוכת לכם (שם) בשלישי כתיב מים שנאמר יקוו המים ובמשכן כתיב ועשית כיוור נחשת וכנו נחשת וגו' ונתת שמה מים.

(1) ספר בראשית פרק א

(ט) ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותרצה הפישה ויהי כן:

(י) ויקרא אלהים לפישה ארץ ולמקנה המים קרא מים ויקרא אלהים פי טוב:

(1) רש"י על שמות פרק לח פסוק ח

במראת הצובאת - בנות ישראל היו בידן מראות שרואות בהן כשהן מתקשטות ואף אותן לא עכבו מלהביא לנדבת המשכן והיה מואס משה בהן מפני שעשויים ליצר הרע א"ל הקב"ה קבל כי אלו חביבין עלי מן הכל שעל ידיהם העמידו הנשים צבאות רבות במצרים כשהיו בעליהם יגעים בעבודת פרך היו הולכות ומולכות להם מאכל ומשתה ומאכילות אותם ונוטלות המראות וכל אחת רואה עצמה עם בעלה במראה ומשדלתו בדברים לומר אני נאה ממך ומתוך כך מביאות לבעליהן לידי תאוה ונוקקות להם ומתעברות ויולדות שם שנא' (שה"ש ח) תחת התפוח עוררתיך וזהו שנאמר במראות הצובאות ונעשה הכיור מהם שהוא לשום שלום בין איש לאשתו להשקות ממים שבתוכו למי שקינא לה בעלה ונסתרה ותדע לך שהן מראות ממש שהרי נאמר ונחשת התנופה שבעים ככר וגו' ויעש בה וגו' וכיור וכנו לא הזכירו שם למדת שלא היה נחשת של כיוור מנחשת התנופה כך דרש רבי תנחומא וכן תרגם אונקלוס במחזית נשיא והוא תרגום של מראות מירוא"ש בלע"ז (שפיעגעל). וכן מצינו בישעיה (ישעיה ג) הגליונים מתרגמינן מחזיתא:

)